

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **Ing. V. V.**, zastoupena JUDr. Vladimírem Kašparem, advokátem se sídlem Na Poříčí 116/5, Liberec, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) MUDr. I. D., II) M. D.**, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 3. 2021, č. j. 30 A 76/2019 - 105,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 30. 3. 2021, č. j. 30 A 76/2019 - 105, zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2018, č. j. OD 869/2018 KULK 89209/2018/280.9/Dv. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Turnov ze dne 27. 4. 2018, č. j. SU/18/2331/JEJ, kterým stavební úřad vydal stavební povolení na stavbu „Silnice III/2825 Sýkořice – Žlábek, rekonstrukce silnice“ na pozemcích specifikovaných ve výroku rozhodnutí stavebního úřadu (dále jen „stavba“).

[2] Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost. V jejím doplnění ze dne 20. 5. 2020 navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tento návrh obecně odůvodnila zásahy, které nevratně poškodí její nemovitosti s tím, žalovaný hodlá neprodleně zahájit stavbu. V doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku ze dne 28. 5. 2021 pak stěžovatelka zopakovala své výhrady vůči projektové dokumentaci a způsobu realizace stavby, které již uvedla v podané žalobě.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti toliko uvedl, že s jeho přiznáním nesouhlasí.

[4] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[5] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

[7] S ohledem na výše uvedené tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatelka. Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatelka dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatelku vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 – 74, dále též usnesení ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, nebo ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11). Nejvyšší správní soud přitom nyní pomíjí, zda jsou námitky stěžovatelky týkající se dané věci (zákonnosti a přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí) důvodné či nikoli, neboť přezkum důvodů je vyhrazen až meritornímu posouzení věci a není předmětem rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku. K povaze přezkoumávaného rozhodnutí při rozhodování o odkladném účinku však přihlédnout musí.

[8] Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatelka nedoložila a neprokázala, že jí v důsledku výkonu rozsudku krajského soudu hrozí nepoměrně větší újma než jiným osobám. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnout, musí stěžovatelka konkretizovat, jakou újmu by pro ni znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Stěžovatelka však v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovozovat, že jí skutečně hrozí újma, která by odůvodňovala prolomení právní moci napadeného rozsudku. Stěžovatelkou obecně uvedené tvrzení, že zásahy žalovaného můžou nevratně poškodit její nemovitost, není bez dalšího dostačující pro posouzení, příp. pro závěr, že u ní hrozí nepoměrně vyšší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným

pokračování

osobám. Rovněž hypotetická obava stěžovatelky a její předpoklad, že stavební povolení nebude dodrženo a stavba zasáhne do pozemků v jejím vlastnictví, byť k tomu stavebník není oprávněn, nemůže být bez dalšího důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V této souvislosti je třeba dále poukázat na skutečnost, že rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci již v lednu 2019 a že stěžovatelka v řízení o žalobě o přiznání odkladného účinku nežádala, přičemž krajský soud její žalobu zamítl. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jímž se odkládají právní účinky vydaného pravomocného rozsudku krajského soudu, by tedy nemohlo nic změnit na tom, že stavebník (Krajská správa silnic Libereckého kraje) je oprávněn na základě pravomocného stavebního povolení zahájit a provést stavbu (ostatně z fotografií založených v soudním spisu je zřejmé, že už se tak stalo).

[9] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[10] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. července 2021

Mgr. David Hipšr
předseda senátu